

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovecu

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 18. junija 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Za bolezen so arcnije, za Nemško Avstrijo jih pa ni!

Oni mečejo kamenje, mi pa kruh!

Hochstapler je človek, ki živi kakor milijonar, pa je prav za prav berač. Mi pravimo takim ljudem shavžvani grofi. Tak grof je tudi Nemška Avstrija: nasproti nam delajo huj, med seboj doma imajo pa pfuj. Tepejo se in streljajo, rekvirirajo in kradejo, šmuglajo in gladujejo. Amerikanci so se jih usmilili in jim poslali nekaj moke. Oni so se strašno veselili, pa veselje v Izraelu je bilo le kratko. Sedaj pa že modrujejo takole:

Die leitenden Stellen der Kriegsgetreidezentrale erklären, daß mit Bängen der Meherversorgung im Herbst entgegengesehen werden müsse, wenn die ausländischen Kredite erschöpft sein werden. Es seien nur geringe Aussichten vorhanden, durchhalten zu können. Die einzige Hoffnung auf eine Besserung der Situation beruhe auf dem zu gewärtigenden Abkommen mit Jugoslawien, wo gegenwärtig Verhandlungen gepflogen werden. Jedenfalls könne man nicht daran denken, die Brotquote auf ihr früheres Ausmaß zu bringen. . . Auch das Ernährungsamt verweist auf die Unterhandlungen mit Jugoslawien, von deren Ergebnis die Festsetzung der Brotration abhängig sei.

Tako pišejo nemški listi.

To se pravi: V Avstriji bodo stradali še dalje do jeseni, potem se bo pa treba odvaditi jesti (geringe Aussichten durchhalten zu können) ako bo šlo edino upanje (die einzige Hoffnung) po vodi, da bo Jugoslavija pomagala. Jugoslavija bo torej določila Brotation, to je, koliko kruha da smejo v Nemški Avstriji pojediti.

Torej, Celovčani! Ali potrebujemo mi vas ali vi nas? Mečite še naprej kamenje na Jugoslavijo, vse to kamenje bo priletelo v Beograd, kjer vaši ministri ravno sedaj prosijo za kruh!

Izlet šolske mladine iz Roža v Ljubljano.

V petek, dne 11. junija je odpeljal posebni vlak šolsko mladino iz vseh šol v Rožu v Ljubljano. Krasno

z zelenjem okrašen je odšel vlak okoli 7. ure zjutraj iz Borovelj. Po vseh postajah v Rožu je vstopala mladina, in ko je vlak odpihal v Področico, je vseboval 523 otrok ter 47 učiteljev in učiteljic. Ljudje so rekli, da kaj tako lepega še niso videli. Vsa šolska mladina po vsej Gorenjski je imela na ta dan praznik in je prihitela pozdraviti svoje bratce in sestrice s Koroškega. Na vsaki postaji je bil sprejem krasen, do solz ginljiv. Odrastli ljudje so jokali. Končno smo dospeli v Ljubljano. Če rečem, da se cesarji niso nikdar tako sijajno sprejemali, kakor je mati Ljubljana sprejela koroško mladino, sem menda dovolj razumljivo opisal sprejem v Ljubljani. Kolodvor je bil krasno okinčan, a pred kolodvorom in po Dunajski cesti ter po vsem mestu je bilo čez 40.000 ljudi, ki so pričakovali našo mladino.

Čez 8.000 dečkov in deklic je napravilo špalir po cestah, kjer se je premikal sprevod. Že na kolodvoru je bil pozdrav nad vse prisrčen. Pozdravili so se otroci. Šolarček ljubljanske šole je pozdravil svoje bratce v prisrčnih besedah, tako tudi deklica svoje sestrice: Karavanke nas več ne ločijo, sinovi smo in hčerke matere Slavije, zvesti ji bomo ostali do zadnjega dihljaja. Nato sta poklonila svojim bratcem in sestricam krasne šopke cvetlic. Tudi v imenu koroških šolarjev sta odgovorila en deček in ena deklica ter poklonila cvetje. Pozdravili so še našo mladino zastopnik vlade, zastopnik šolstva, Glasbene Matice in ljubljanske mestne občine. Nato je zaigrala godba in sprevod se je začel pomikati po določenih ulicah. Spreveda se je udeležila vsa mladina. Viharno pozdravljeni vso pot, so dospeli do Mladike, kjer so se razšli. Popoldne je bila v gledališču na čast koroški mladini otroška predstava. Po predstavi so si malčki ogledali mesto. Kjer so se prikazali, povsod jih je občinstvo burno pozdravljalo.

Zvečer ob 7. uri je posebni vlak zopet odpeljal nazaj na Koroško večino mladine. V Ljubljani je ostal le pevski zbor boroveljske meščanske šole pod vodstvom g. ravnatelja dr. Mišiča in g. učit. Šušteršiča. Ta zbor, ki šteje 76 pevcev in pevk, je priredil v soboto, 12. junija koncert v veliki dvorani hotela Union. Vstopnice

za ta koncert so bile razprodane že v petek. Dvorana je bila polna do zadnjega kotička že pred začetkom koncerta, ki se je pričel točno ob 8 zvečer. Med pevskimi točkami je sviral orkester Glasbene Matice, a zbor je pel same izbrane koroške narodne pesmi, in sicer tako dobro kakor kakšno staro pevsko društvo. Unionska dvorana še ni doživela tako burnega aplavza (ploskanja), kakor so ga izzvali koroški slavčki. Še po koncertu je ostalo občinstvo v dvorani in prosilo naše pevce, naj še kakšno zapojejo. Prošnji so se radevolje odzvali. Ljubezen, ki jo je izkazovalo občinstvo našim otrokom, se ne da popisati; ostalo bo pa gotovo vsakemu v trajnem spominu. V nedeljo, 13. junija je odšel pevski zbor na Bled, kjer je bil zopet predmet prisrčnih ovacij, a zvečer tega dne so se vrnil v Borovlje. Kdo bi mogel opisati naravno in odkritosrčno pripovedovanje otrok roditeljem, ki so jih čakali na kolodvoru, o sprejemu in o krasnem življenju v srcu Slovenije! Ne bomo pozabili slik, ki smo jih doživeli te dni v naši beli Ljubljani.

Nette Zustände!

Pod tem naslovom piše dunajska „Reichspost“, da krade, odkar je prišla avstrijska republika pod kuratelo, vse, kar leze in gre. Ker drugega v Avstriji ni za ukrasti, pa kradejo granate, šrapnele, smodnik, razno orožje in orožje, okna, vrata in še celo kar cele barake. Škoda znaša samo v „Munitionshauptdepotu“ na Dunaju v zadnjem času čez 2 milijona kron. Res „nette Zustände“! Gotovi ljudje bi kaj takega radi vpeljali tudi pri nas v cono A, pa se jim ne bo posrečilo, dokler po naših gozdih še rastejo breze in brezovke.

Gospodarstvo.

Konjerejci!

Pregledovanje in premovanje konjev se bo vršilo dne 4. avgusta v Sinči vasi in dne 5. avgusta v Grabštanju za velikovski okraj, za koroške občine, ki spadajo pod okrajno glavarstvo Slovenji Gradec pa dne 6. avgusta v Slovenjem Gradcu.

Velikovški okraj.

Črna. Obletnica osvobojenja Črne po Jugoslovanih. Dne 6. maja 1919 so Nemci zasedli Črno. Toda niso se dolgo veselili svoje zmage, ker že dne 28. maja so prišli naši jugoslovanski bratje ter so po dveurnem boju očistili Črno in okolično sovražnika. Pri tem boju so darovali domovini na oltar štirje Slovenci svoje mlado življenje: Hostnik Leopold iz Mirne pri Novem mestu, Mišic Ivan iz Podgore pri Novem mestu, Jerina Alojzij iz Visokega pri Kranju in Centa Ivan od Sv. Gregorja pri Ribnici, vsi od 7. stotnije ljubljanskega pešpolka. Pokopani so na črnem pokopališču. Ob obletnici osvobojenja smo se s svečano službo božjo, ki so se je udeležili šolarji in zastopniki vseh uradov, zahvalili Vsemogočnemu za rešitev izpod tujega jarma, da nas je pripeljal zopet v svobodno Jugoslavijo. Ne morem popisati, kaj smo čutili, ko je zadonela himna „Lepa naša domovina“. Da, lepa, mlada in bogata si, domovina naša, brhka kakor nevesta! Zato te ljubimo kakor ženino svojo izvoljenko, in če bi mi morali glasovati, kam hočemo pripasti, bi si izbrali samo in edino tebe, Jugoslavija, pa če bilo treba iti stokrat na volišče. Kako te ljubimo, smo ti pokazali dejansko dne 31. maja ko smo obhajali posmrtnico za padlimi slovenskimi junaki. Vse, brez razlike stanu in stranke, je hitelo, da se grobovi padlih junakov kar najlepše okrasijo. V župni cerkvi je domači g. župnik Dobrovč ob asistenci treh duhovnikov opravil slovesno nirtvaško opravilo, na kar je blagoslovil grobove na pokopališču. Glinjive so bile besede, ki jih je ob navzočnosti 500 ljudi govoril padlim junakom. Nato je sledila lepa deklamacija šolarice Ojsterškove in žalostinka združenega pevskega zbora. Slava Tebi, Jugoslavija, slava vam, junaki, naj vam bo lahka zemlja jugoslovanska! Vsem pa, ki so pripomogli, da se je obletnica tako krasno izvršila, prisrčna hvala! Naj bi se obletnica vršila vsako leto v spomin naše svobode.

Prevalje. Prejeli smo od g. K. Šalomona sledeči dopis in ga priščujemo:

Pred nekaj tedni se me je v „Korošcu“ in „Miru“ strastno napadalo. S tem dopisom hočem javnosti dokazati, da se mi je delala krivica.

Če dopisnik ne poroča resnice, je naravno, da je tudi list ne more. Zato pa ni zameriti uredništvu, če piše list o tej ali oni osebi kaj neresničnega. Žalostno pa je, da še danes ne poznajo mojega delovanja ljudje, s katerimi sem nešteto občeval.

Vedno sem polagal veliko važnost na pliberško inteligenco, ker vem, da ima najboljšo voljo rešiti slovensko ljudstvo nemško-nacionalne sužnosti. Nihče mi ne more očitati, da bi ne bil pri tem tudi sam sodeloval. Moji sodrugi so me zaradi tega že napadali: očitati so mi, da sem se izneveril programu internacionale. Nasprotno pa moram priznati, da sem tudi jaz napadal one, ki so hoteli biti preveč nacionalni. Pravi socialisti nikakor ne moremo odobravati narodne nestrpnosti, zagrizenosti, saj vsi le predobro vemo, koliko nesreče in gorja je povzročil prenapeti nacionalizem (šovinizem, imperijalizem) pred vojno, med vojno in še po vojni in koliko krivic se je storilo v imenu imperijalizma tudi Jugoslovanom. Strastni nacionalizem Italijanov je pripravil Jugoslavijo ob velik del slovenske zemlje in slovenskega naroda; strastni nemški nacionalizem pa hoče spraviti v gospodarsko nesrečo Slovensko Koroško. Socialni demokratje vemo prav dobro, da je na Slovenskem Koroškem le malo pravih

Nemcev in da bi bilo krivično, ako bi se ta del Koroške združil z Nemško Avstrijo. (Že l. 1909 smo na strankinem kongresu v Ljubljani zahtevali, naj se vsi Jugoslovani združijo v eno državo.) Pa tudi iz gospodarskih ozirov ne moremo agitirati za Nemško Avstrijo. Zato pa bomo vsakomur hvaležni, če nam sporoči ime kakega sodruga, ki bi bil tako nerazsoden, da bi kaj takega storil. Razume se pa, da kot socialist zagovarjam enakopravnost vseh narodov, ki živé v Jugoslaviji! Nikakor tudi ne morem odobravati, če napada kdo voditelje in zastopnike naše stranke samo zato, ker se dotičnik ne strinja z našim programom, ali pa celo samo iz osebne mrznje, kakor se je to zgodilo v mojem slučaju, dasi mi ne more nihče očitati, da bi bil za časa svojega bivanja v Pliberku osebni svoražnik kakega Pliberčana. Napadalo se me je torej edino le zaradi mojega političnega prepričanja.

(Dalje prihodniti.)

Guštanj. Malgajeva čitalnica je proslavila obletnico svobode dne 29. maja na vrtu Lečnikove gostilne. Videle smo na ta večer, kako čuti naš narod. Spored je bil izbran, pevci, Sokoli in godba so izvršili svojo nalogo prvovrstno. Nočem omenjati tega, kar je bilo lepega in dobrega, ožigosal bom rajši naše izdajice, ki izvršujejo svoj posel ponoči, ker se bojijo dneva. Naj zvedo naši okoličani, s kom imajo opraviti, naj pa tudi vedo, kako morajo z njimi ravnati.

Prvi pangerman je Hans Mihelič. Fantalin je star šele 18 let, zasluži pa že eksemplarične kazni. Lepoki Malgajeve čitalnice so mu bili na poti, moral jih je odstraniti.

Barabe njegovega kalibra so ukradli po noči tudi 6 m dolgo trobojnico, ki je visela na hiši posestnika Krevha. Okrajno glavarstvo opozarjamo, da bi znali poznati te tatove sledeči ponočnjaki: Mrak Franc, Jevšnik Rudolf in Legnar Hubert. Ti tiči so se klatili v tem času tam okoli.

Največji nemški zagrizenci se skrivajo danes pod masko socialnih demokratov. Žene nekaterih „Internacionalistov“ so vpile v nedeljo, dne 30. maja v nekem skritem kraju čez Slovence in Jugoslavijo. Gospodje, če boste delali tako, bo kmalu padel ugled vaše stranke. Zna se tudi zgoditi, da ostanete lepega dne sami, ker se vas bo začelo pošteno delavstvo izogibati.

Grebinj. Letošnja letina bo zelo dobra. Sadje lepo kaže. Vidi se, da bo dosti mošta. Tudi žito lepo kaže, posebno rž in pšenica. Ženske so na vigred oplele vse žito, kar pa te niso našle plevela, ga vidijo sedaj nemčurji. Posebno ena „roža“ jim je prirastla k srcu. Mi ji pravimo „pzdec“. Ko je bilo pri nas žegnanje, so mislili napraviti „parademarš“. Spravili so skupaj vse otroke in trape, da so nosili te neznansko lepe cvetlice. Kar je bilo pametnih, je niso nosili. Niti naš kopelmajster Fuik je ni nosil. Misli si je menda, naj jih le nosijo, če bodo kaznovani, pa jaz ne bom, in to bo še največji hec. Šteli smo ljudi, ki so bili okrašeni s „pzdecem“. Našteli smo jih 80. Od teh je bilo 50 otrok, nekaj trapov in 6 kmetov. Ko je bila „afera“ končana, so plavice izginile. Velika naloga je bila končana; rekli so lahko: „Poglejte, toliko nas je ko listja in trave, ali se nas ne boste bali?“ Gospodje! Glasovalno pravico v grebinjski občini ima približno 1300 ljudi. Od tistih 80 tokerjev, ki ste jih vi spravili skupaj, bo jih smelo glasovati kvečjemu 20. Če vsak od teh 20 prižene na

dan glasovanja s seboj še 10 drugih, pa se še vendar lahko skrijete. Marsikdo, ki si prej ni upal na dan z barvo, je danes že naš, ker ste mu pokazali, kako vas je malo!

Kamen. Veleugledna frajlica Hovčeva Harda je zelo tajčgesint. Ko je čitala vabilo na manifestacijski shod v Žrelcu je rekla: „Ja, wenn das Deutsche wären, möcht' ich schon 5 K geben, für die Jugoslawen hab' i ka Geld“. Pa to še ni vse. Ta frajla agitira celo za falirano Avstrijo. Pa še na kak način! Ne-koč ji prinese gospodinja blaga za obleko. Naša frajlica pa se je postavila: „Če ne boste glasovali za Avstrijo, vam pa ne naredim“. Opozarjamo oblast, da stopi takim frajlicam energično na — jezik.

Kazaze. Ženskemu društvu v Kazazah se v imenu šolskih otrok najpri-srčneje zahvaljuje za darovane obleke in obuvala — šolsko vodstvo v Kazazah.

Grabštanj. Naš trgovec Wilfan ni nič kaj zadovoljen, ker prodaja preveč kolkov. Kaj pa, če bi mu finančna uprava vzela prodajo kolkov in tobaka? Kak invalid bi bil prav vesel, — če bi jo dobil. Prosimo, naj gre finančna uprava Wilfanu na roko in mu olajša breme.

Grabštanj. V nedeljo, dne 30. maja je prišel k Leitgebu v Št. Peter neki Wieser iz cone B. Imel je tam sestanek s tajčksintarji. Mislili smo si, da bo kaj takega, ko smo videli ob 4. pop. romati naše nemčurske kapacitete v Št. Peter. Da so bili najbolj „ta brihtni in kunštni“, je razvidno že iz tega, da je bil med njimi tudi Sille. No, ti še Jugoslavije ne bodo podli. Ko je Wieser odšel, se je vreme dva dni kisló držalo za njim.

Ruda. Tukaj imamo posebno agencuro, ki skrbi za zabavo. Vsakih 14 dni pove kaj novega. Pa na vso žalost tega preroka se še niti ena vest ni uresničila. Sedaj mu že njegovi nazvestejši prijatelji ne verujejo več. Tudi nekaj drugih še straši, pa vse skupaj nič ne pomaga. V resnici so nad Rudo že obupali. Enkrat smo že prodali našo občino baronu, drugič se ne damo več prodati.

Pliberk. Dne 4. t. m. sta se pripeljala dva antantna častnika v Pliberk. Naši Nemci in nemčurji so bili kar iz sebe samega veselja. Nekateri so se od-dahnili, rekoč: „Endlich ist sie gekommen, die Erlösung; heute können wir einmal lachen itd.“ Pliberška odstavljená poštna trompeta pa po pliberški okolici to priliko izrablja in farba ljudi. Pravi, da sta se nadučitelj Močnik in tajnik Müller na vso moč trudila, da bi govorila z imenovanima častnikoma, pa da ta nista njiju hotela niti pogledati. Ako Steidl to svojo trditev dokaže, mu plačata Močnik in Müller K 1000.— (tisoč kron), ako pa tega ne more, ga imenujemo lažnivca.

Boroveljski okraj.

Hodiše. Tu smo imeli kar dve poroki. Zaslužni tajnik našega gasilnega društva in odbornik „Zvezde“, g. Straus je peljal pred oltar gdč. Štefko Kričej. Pri Sv. Miklavžu pa sta si obljubila zvestobo do groba g. Bartl Lipe in gdč. Pepica Vacenik. Obema parčkoma obilo sreče. Hodišani.

Žihpolje. Nas iz Golšove in Žihpolj imajo sosedne občine na zelo slabem glaslu. Na slab glas so prišli naši kraji tedaj, ko smo hoteli zabraniti Jugoslovanom prihod in ko so naši Žihpoljčani kradli po vsej Rožni dolini kakor največji tatovi. Kaj mislite, da je tega žihpoljske nemčurje kaj sram? Še malo ne! Ko bi prišli Nemci, bi takoj zopet začeli.

Kdor drugim jamo koplje, sam noter pade. Tako je zlezel v graben pred kratkim Sekavčnikov sin. Sedaj bo imel dovolj časa premišljevat, da se morajo pošteni ljudje v miru pustiti. Vsi niso tako neumni, kakor je eden v Nadramu, ki si pusti vse dopasti. Ali ne ve, kje so Borovlje in kje je sodišče? Bomo pa mi to opravili. Fridl, s tem si pokazal svojo folksverovsko maniro. Kaj reče k temu oče Lučovnik v Celovcu, ki te je tako naučil?

Pred kratkim je rekel neki posestnici v Dolih, da bo pri nas slabo, ker vlada duhovščina. „Befelov“, da se sme krasti, kakor jih je dajal oče Lučovnik, naša vlada seveda ne izdaja. Takšna „regirunga“ je sedaj še v Celovcu. Pa tudi tja bo prišla kmalu „Abtösung“. Zato ti že poskrbimo še. Dotlej pa lahko napraviš prifngo za „Vermögensabgabe“ beamtnerja in greš v Avstrijo. Boš videl, kaj smo mi brez tebe postali, ko bo prišel plebiscit. Žihpolje ne bodo nikdar več nemška trdnjava. Živela Jugoslavija!

Velinja vas. Na kvaterno nedeljo jih je bilo tudi od nas več na pogrebu Zabotnikovega Nižeja. Pevci iz Bilčovsa so mu na domu na Veselih in ob grobu v Kotmari vasi zapeli v slovo dve ginljivi pesmi. Tako mlad še, pa nas je moral zapustiti. Počivaj v miru!

Pred kratkim sta hotela dva naša moža iti v Celovec. Pa ju niso pustili. Kdo? Nemški orožniki. Vse imajo napisano, še celo to, kdo ima kakšnega sorodnika pri slovenskih orožnikih, ki stoje na črti. Nemci našim branijo v Celovec, če pa Slovenci delajo ravno tako z Nemci, se ti gredo hitro pritožiti k antantni komisiji. Naj gredo še sami sebe tožiti!

Ribnica ob Vrbskem jezeru. Tudi pri nas rogovilijo znane nemčurske zverine. Ne samo v naši vasi, tudi drugod se marsikaj sliši o njih. Vsako nedeljo in praznik se zbirajo pod vodstvom znanega Walherja in njegovega pomagača, mojstra boljševekov, čevljarja Kanolzerja. Tudi več takozvanih „gospodičen“, kakor Paula in Tina Walher in Frau Doktor vtikajo vmes svoje kljune. Za njimi pa stoji gostilničar oče Walher. Mož vodi sedaj vso komando, ker prvega komandanta Lannerja ni tukaj. Vsakega, ki ne trobi v njihov rog, nadlegujejo in zasmehujejo.

Na binkoštno nedeljo je bil na Majerniku razbit nemčurski shod. Bili so namenjeni tudi na Ribnico k Walherju, da bi malo porogovili. Ker pa iz tega ni bilo nič, so sklicali kar oče Walher za 24. svoj shod v gostilno Trapp v Logu pri Logi vasi. Pravijo, da se je tudi ta „shod“ ponesrečil. Pač pa so se ga malo napili. Da se temu „gospodu“ gostilna ne zapre, nam res ne gre v glavo! (Nam še manj! Ured.)

Bilčovs. Na sv. Rešnjega Telesa dan smo bili prav veseli. Ljudi je prišlo dosti, možnarji so pokali in na zvoniku

je prvič visela naša jugoslovanska trobojnica.

Obiskalo nas je pa ta dan tudi nekaj spufanih laufpudelnov. Da se med seboj spoznajo, so se našemili s piavicami, po domače rečeno s pezdecem. Tudi otrokom so ga naprtili, namestu, da bi jim bili obrisali nos. Posebno se je postavljaj želuški bavbav. Tej žabi bo treba stopiti za vrat, da ne bo toliko regljala. Svetujemo tej pezdec-ekspediciji, naj ne prihaja več k nam, ker pri nas nimamo zanje prostora drugje ko po svinjakih ali v kakšnem koritu.

Bistrica v Rožu. Bistričani so povetini trezni in resni ljudje, ki trezno presojujejo razmere pri nas in v Avstriji. Vendar se pa dobi še nekaj mladih ljudi, katerim njihova nemškutarska žilica ne da miru. Med neumnimi najbolj neumen pa je neki Pavel Jerolitsch, ki je, kakor že ime kaže, pristen German. Našim delavcem je nekoč razlagal, kako je v Ljubljani in kakšni ljudje živijo tam. Divji so kakor zamorci, ljudem režejo nosove, brati ne znajo, in če dobijo nemškutarja, ga kosmatega požrejo (Pavle jim je komaj ušel!). Čisto drugače pa je v Avstriji. Tam so vsi kunštni (še bolj ko Pavel!), luštni (da od samega veselja ropajo in kradejo) in imajo vsega dovolj (če pri vsaki rekviziciji ubijejo najmanj 10 žandarjev). Oh, Pavle, kako si pameten! Pa hrbet te tudi srbi, kajne?! Sicer ga pa lahko malo poravnamo tebi in tvojemu kompanjonu Ferčniku. Le zapomnita si, nemškutarska bratca: jezik za zobmi in lepo tiho, ali pa hrbet pod streho, drugače bo joj —!

Bistrica v Rožu. (Nemški obrekovalci.) (Konec.) Pfeifer, Johansen in tovariša so postali tudi „Schriftstellerji“ v celovški zakotni coti „Lausmannschaft“. Njihove fine poezije, duhteče rožice, najdeš v številki z dne 22. maja. Dejali so si: Ta cota izhaja v Celovcu, mi smo na varnem; dr. Pečnik cote v Celovcu ne more tožiti. Zec! Nesramni obrekovalci, zahrbtno obrekujete in se skrivate v Celovec, da bi se vas ne moglo tožiti, pred sodišče tirati. Zec!

Tako podli, nesramni in lopovski obrekovalci so, da celo žensk ne pustijo v miru. Ker drugega ničesar ne vedo, trosijo laž, da je gospa dr. Pečnikova judinja. To je podlo, lopovsko. Cel Rož ve, da je ona kristjanka kakor dr. Pečnik, pa se vendar upajo lagati črez ljudi, ki jih Rožani poznamo že dolga leta. Gospa je rojena Nemka iz Linca, kristjanka, hči hišnega posestnika in tovarnarja Janeza Voglmayr v Lincu. Kakor lažejo uradniki o judinji, tako lažejo o vsem drugim.

Obžalujejo, da je jugoslovanska druhal, — jugoslawische Horden, pregnala nemškega zdravnika dr. Klimbacherja. Hvalijo Kranjsko industrijsko družbo, da sprejema samo Nemce v službo. Aha! Dr. Klimbacher, ki je hodil ves dan na lov, ki je bil oduren in osoren z ljudmi, ki je zasmehoval vedno „die dummen Windischen“, ki se sploh ni držal nobene ure, ki ga ni bilo nikdar doma, tega hočejo nazaj — njega, ki je zdravil ljudi, da se Bog smili. Najvišjo stopnjo propalosti pa dosejajo ti lepi uradniki s tem, da namigavajo, da naš zdravnik ni doktor. Pred nami Rožani, ki ga od mladih dni poznamo?! Vsakdo v Rožu ve, da je g. dr. Pečnik doktor vsega zdravilstva univerze na Dunaju in da ima dolgoletno prakso v bolnišnici, da je torej tudi za deželo kvalificiran. Kdor se potruzi k njemu, vidi takoj, da ima lekarno in vsa zdravila, kakor vsak drugi okrožni zdravnik. On ima tudi jako bogato zbirko inštrumentov i. t. d. Na eno stran lažejo, da čisto nič ne „zastopi“, da pošilja bolnike proč, da nima inštrumentov, da nima zdravil, na drugo stran pa lažejo, da reže prste kar kakor žaga les, kakor žaga štoke. Nemci in nemčurji na Bistrici, pazite! Zgodi se lahko, da vam odreže kar glavo! Vašo zmešano glavo! Kaka nesreča za človeštvo,

če bi vaši modri, kulturni, dragoceni možgani prišli v zgubo! Mi Rožani bi kar obupali.

Resnica je pa ta, to ve vsa Rožna dolina: Le mala peščica Nemcev in nemških podrepnikov ruje proti dr. Pečniku in rogovili. To je komaj 5% prebivalstva, ogromna večina, 95% Slovenci, pa ga jako hvalijo.

Ob g. dr. Pečniku si zakotna cota „Lausmannschaft“ zastoj brusil zobe. Dr. Pečnik je rojen Korošec, naš Rožan, on „je Lipjov Koi, Lipjov dohtar v Lisah“, šentjakobske fare. Ves Rož ga pozna že dolga leta kot izvrstnega zdravnika. Ves Rož ga 40 let pozna kot poštenjaka od nog do glave, od mladih let ga poznamo. Kaj hočejo tedaj ti privandrani tuji, tajčpemarji, Prajzi, nimšci Hrvatari in Štajerci, Pfeifer, Johansen, Schüler in Preradowitsch? Kar 40 let poznamo, o tem nam ne pravite, da je na njem belo črno in čisto umazano! Nikdo ne verjame. Za uradnike in celovško coto je dr. Pečnik seveda Kranjec, ker je Slovenec. Privandrani Prus, štajerski Nemec, češki Nemec in nemškonacionalni Hrvat so pa Korošci, „echte Kärntner“, ker so Nemci.

Poznamo te, umazana, smrdeča cota „Lausmannschaft“! Ti lažeš, da se kar kadi. In tvoji bratci Pfeifer, Johansen, Schüler in Preradowitsch. Sedaj smo te ujeli, cota „Lausmannschaft“. Še nemčurji v Rožu, ki poznajo dr. Pečnika že 40 let, vidijo, da lažeš.

Ogorčeni Rožani.

Dnevne vesti.

Avtomobilna vožnja med Vetrinjem in Logo vasjo. Avtomobilna prometna delniška družba Ljubljana je vzpostavila avtomobilni promet med Vetrinjem in Logo vasjo. Avtomobil vozi ob delavnikih s kolodvora v Vetrinju ob 11:20, iz Vetrinja ob 11:28, iz Majernika ob 11:46, iz Sekire ob 12:06, iz Ribnice ob 12:18, iz Hodiš ob 12:34, iz Škofič ob 13:08 in prihaja v Logo vas ob 13:22. Iz Loge vasi odhaja avtomobil ob 4, iz Škofič ob 4:16, iz Hodiš ob 4:50, iz Ribnice ob 5:06, iz Sekire ob 5:18, iz Majernika ob 5:38, iz Vetrinja ob 5:56 in prihaja na kolodvor v Vetrinje ob 6:02. Ob nedeljah in praznikih se vozni red nekoliko spremeni. Avtomobil vozi iz Loge vasi do Vetrinja po zgoraj določenem voznem redu, vendar se ob 11:20 ne vrne v Logo vas, temveč vozi med Vetrinjem in med Otokom (Ribnico) po dvakrat in se vrne v Logo vas šele ob 19:10 po tem-le voznem redu: Odhod iz Loge vasi ob 4, prihod v Vetrinje ob 6:02. Odhod iz Vetrinja ob 9, prihod na Otok ob 10, odhod iz Otoka ob 10:10, prihod v Vetrinje ob 11, odhod iz Vetrinja ob 11:10, prihod na Otok ob 12, odhod iz Otoka ob 18, prihod v Vetrinje ob 19, odhod iz Vetrinja ob 19:10 prihod v Logo vas ob 21.

Gospodarska kriza dunajske občine. Preteklo leto se je dunajska občina zadolžila — samo za 700 milijonov kron.

Toča. Med nevihto dne 9. junija je napravila toča po soseskah Pokrče, Miinče, Rikarja vas, Sp. Troboj, Zg. Troboj in Malčape občutno škodo.

Strela ubila. Dne 9. junija je udarila strela v Mežnarjevo lipo v Št. Jurju, obč. Važenberk. Ubila je pri tem 11letnega Franca in šletnega Engelberta Versnik, ki sta se nahajala v bližnji koči.

Predrzni tihotapci. Dva tihotapca iz Nemške Avstrije sta napadla na Vašinjski gori dne 7. junija našega finančnega stražnika Jurja Petrač. Petrač se ju je ubranil, na kar sta zločinca pobegnila nazaj proti Avstriji.

G. dr. Karel Zakrajšek je imenovan za okrožnega zdravnika v Velikovcu.

Strela udarila. Dne 9. junija je udarilo v stolp župne cerkve v Kazazah. Poškodovana je stolp, zid in cerkvena tla. Škoda se ceni na 20.000 K.

Požar. Dne 2. junija je izbruhnil požar pri posestniku Jožefu Luter v Berdinjah, občina Kotlje. Pogoreli sta hiša in hlev. Škoda znaša 12.000 K.

V soboto, 19. 6. 1920. ob 1/2 9. zvečer in v nedeljo, 20. 6. 1920. ob 1/2 4. popoldne ljudska igra s petjem

„Divji lovec“

v telovadnici meščanske šole v Velikovcu. V nedeljo popoldne za okoličane znižane cene!

Proda se

1200 m³ stoječega mešanega iglastega lesa, ki se nahaja na posesivu Davida Egger v Dobajni pri Hodišah nad Hodiškim jezerom na Koroškem.

Pismene ponudbe je vložiti na upravo posestva Davida Egger, Inž. Mirko Šušteršič v Rožeku, Koroško, do 25. junija t. l. Natančna pojasnila daje imenovani upravitelj.

Vino

prvovrstno po najnižjih cenah se dobi v vinski trgovini Oset & Cajnko v Slovenjem Gradcu.

Bela, rdeča in črna vina v sodih in steklenicah. Tudi pivo v sodih in steklenicah vedno v vsaki množini v zalogi.

Brzjav: Oset & Cajnko, Slovenji Gradec.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastina zadostuje za 6 mesecev za enega prasica ali vola, da krmo popolnoma prebavi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30:50 poštne prostje na dom.

Mazilo zoper garje (naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lišaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Proda se 1 žensko in 2 moški kolesi (bicycle) ter 1 srebrna in 1 zlata ura. Naslov v upravnistvu.

Za ovčjo volno

plačuje najvišjo ceno edino le
J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.
Zamenja pa za volno tudi razno blago za moške in ženske obleke in perilo.

Razno.

Na tramvaju v Celovcu. Ženica: Meni se kar zdi, da ostanejo Jugoslovani za vedno tu na Koroškem. Možak: Ber net ibel. Ženica: Kdo jih pa naj prežene? Možak: Antanta! Ženica: Kako, če pa antanta drži z Jugoslovani! Možak — utihne . . .

Dne 27. t. m. vsi na shod v Bistrico v Rožu!

Izvrstne klobase (kranjske, braunschweigerce i dr.) in prekajeno meso se dobi po najnižjih cenah pri Karlu Pilihi, Velikovec, Zg. poštna ulica.

Kuharico, dobro in pošteno, staro 30-45 let — mesečna plača 100 K, išče orožniška postaja Majernik ob Vrbskem jez., p. Vetrinje. Ponudbe na upravo „Korošca“.

Kdo da v najem **pekarijo ali gostilno?** Pripravljen sem tudi otvoriti na novo pekarijo v kakem večjem kraju na Slov. Koroškem. Ponudbe na Narodni svet, Velikovec.

Ženitvena ponudba. Čedno kmetsko dekle, ki ima lepo, malo posestvo v bližini Velikovca, se želi seznaniti v svrhu ženitve s poštenim rokodelcem. Ponudbe na upravo „Korošca“ pod „Sreča“.

Proda se 150 m³ smrekovih hlodov

na poseku, lahko spravilo, vsak čas, pol ure od postaje Grabštanj, na mestu kakor leže. Pismene ponudbe je vložiti do 25. junija 1920 pri upravi posestev Lichtenstein v Rožeku.

Pozor trgovci! Miroslav Nabergoj, Maribor
Gosposka ulica 14, uhod Tkalska ulica (Webergasse)
zaloga manufakturnega blaga.

Velik izbor batista, cefirja, platna za srajce in rjuhe, sukanca, bombaževine, nogavic itd.

Tovarniške cene.

Samo na debelo!

Direkten uvoz.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

Kupi „Drava“ Maribor.
vsako množino
„DRAVA“
lesna trgovska in industrijska družba
z. o. z.
v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 41.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.